

сички-тѣ скеты, кои-то влѣзоухъ въ радость-тѣ на господа своего. Споредъ постный-а трїодъ нарекла е църква-та цвѣтенъ трїодъ веселѣ-тѣ слѣжѣвѣ божиѣ въ това време, въ кое-то съ неѣ пѣе и само-то естество.

„Днесъ е пролѣтъ на дѣши-тѣ, защото е христосъ послѣ три дни като слънце свѣтналъ отъ гробъ-а, и отгонилъ тъмнѣ тѣ вѣрѣ на нашій-а грѣхъ, и царица-та на времена-та приноса своитѣ дарове на свѣтлый-а день, на царь-а на сички-тѣ дене.

Иста-та дълбока мѣдрость, съ коѣ-то сѣ разредени сички-тѣ пѣсни, чтенїа-та и обичаи-тѣ, кои-то ны презъ честный-а постъ викаухъ на покаанїе, показка сѣ и въ цвѣтний-а трїодъ, и ны утѣрава, че е христосъ воскресналъ, за да ны спасе. Тѣтакси въ пѣрвѣ-тѣ недѣлѣ послѣ воскресенїе на дѣвка ны църква-та за невѣрїе-то на апостола Тома, кое-то за всагда утвѣрди вѣрѣ, че е воскресналъ христосъ; защото Тома сѣ съмнѣваше, а христосъ мѣ даде, та похвана неговы-тѣ раны, и радостно извика: „господь мой и Богъ мой.“

„О славно чѣдо,“ пѣѣтъ вѣрни-тѣ, „Юаннъ возлежа на Бога слова на гѣрды-тѣ, а Тома сѣ удостои да мѣ похвани ребро-то, и отъ това единъ-а изведе дълбокѣ мисль богословскѣ, а дрѣгїй-а ны учи тайно и ясно ни свидѣтелствова, какво знаменѣвка воскресенїе-то господне, и вика: „господь мой и Богъ.“